

knap, og hvor økonomien højest rækker til en biografur i vinterferien?

Hos Socialdemokraterne kan vi ikke leve med, at adgangen til et rigt og varieret kulturliv bygger på tilfældighedernes spil. Vi ønsker, at alle danskere skal have mulighed for at opleve glæden ved at blive overvældet af et kunstværk, og vi insisterer på, at social status aldrig må spænde ben for gode kulturelle oplevelser og muligheder. Det handler om, hvad der er ret og rimeligt, og det handler jo endda om internationale konventioner. For uanset hvordan kulturministeren vil tolke UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af kulturelle udtryksformers mangfoldighed, så sætter konventionen kulturel udfoldelse i forbindelse med menneskerettigheder. Det skal også være en menneskeret at kunne udfolde sin kultur og have kultur. Det er korrekt, at vi har ratificeret konventionen, og derfor er det også en afgørende nødvendighed, at vi får taget fat om indsatsen mod kulturel ulighed.

Der er også andre samfundsmæssige argumenter. Jeg har tidligere været inde på, at vi i beslutningsforslaget tager udgangspunkt i en undersøgelse fra Anvendt KommunalForskning, og den viser, at kulturelt aktive familier – også dårligt stillede familier – klarer sig markant bedre. Så i alle sociale lag, uanset familiens økonomiske og uddannelsesmæssige baggrund, klarer børnene sig bedre, hvis de i løbet af opvæksten f.eks. har været vant til at udøve kultur – hvis man besøger museer, hvis man har adgang til bøger i hjemmet, hvis man diskuterer film og tv-programmer, hvis man har været vant til at drøfte politiske og sociale emner over middagsbordet. Og tallene viser os jo klart, at 50 pct. af de unge fra kulturelt aktive ufaglærte familier går videre på gymnasiet, hf, hhx eller htx. I kulturelt inaktive ufaglærte familier gælder det kun for 30 pct. Så der er altså en effekt af at være med til at sikre, at alle har kulturmuligheder, og at alle har mulighed for at benytte sig af tilbuddene.

Samtidig ved vi jo, at vores uddannelsessystem har ændret sig, og selv om regeringen med næb og klør kæmper imod projektarbejde og gruppeeksamen, ved vi også, at uddannelse i dag handler om meget mere end udenadslære. Kreativitet og fleksibilitet er afgørende, det at kunne mobilisere og formulere sine egne personlige kompetencer er fundamentalt, og det samme gælder på arbejdsmarkedet.

Vi skal ikke blande os i, hvad danske familier bruger deres søndage på, eller hvad de diskutere

rer over aftensmaden, men vi skal sikre, at den tredjedel af danskerne, der aldrig har haft muligheden for at benytte sig af kulturtilbud, får den mulighed. Det har vi et politisk ansvar for over for alle dele af befolkningen. Jeg synes også, at kulturministeren og regeringen har et særligt ansvar her, som jeg håber de vil være med til at leve op til. Så de gode argumenter for en samlet plan står i kø: Kulturel aktivitet er en menneskeret, kulturel aktivitet er uddannelsesmæssigt gavnlige, og kulturel aktivitet er også nødvendig i globaliseringen.

Vi præsenterer i det her forslag en række konkrete forslag, og det er ikke tænkt som nogen facitliste. Det er et inspirationskatalog, det er, hvad vi synes er godt, og andre kan byde ind med noget andet. Men jeg noterer mig da også, at kulturministeren allerede har taget et af forslagene til sig, nemlig det med bogstartsprogrammer. Det synes jeg er positivt. I første omgang er det en reduceret ordning, men den kan udvides, og jeg noterer mig også, at kulturministeren jo sådan set her i dag i sit indlæg er meget enig med intentionerne i det her forslag. Det er svært at være uenig i, siger kulturministeren. Hvis der er gode ideer, vil regeringen gerne diskutere dem. Det tager jeg egentlig som et håndslag på, at det er en diskussion, der kan fortsætte og måske udmønte sig i et fælles initiativ sammen med regeringen. Det ser jeg gerne.

Jeg er også glad for, at kulturministeren nok en gang klart har sagt, at det altså alligevel ikke er regeringens politik med brugerbetaling på bibliotekerne – for det er jo et forslag, der bliver præsenteret ofte fra konservativ side, at der nu skal være brugerbetaling på bibliotekerne. Kan vi bare blive ved på den måde, er alt jo godt. Men vi kan ikke undgå, at man ude i biblioteksverdenen og udeomkring i befolkningen hele tiden må tænke: Hvornår kommer så den biblioteksafgift, den brugerafgift? For når det hele tiden bliver foreslået, må der jo være noget om det. Men jeg er glad for, at kulturministeren her i dag har afvist det.

Jeg er også glad for, at Venstres ordfører, hr. Troels Christensen, har været positiv, og selvfølgelig også fru Pernille Frahm, hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Per Clausen. Der er kommet forslag fra ordførerne, som jeg også synes vil være vigtige at have med i en handlingsplan, og som vi meget gerne vil være med til at diskutere.

Så kan jeg kun sige, at jeg måske synes, det er lidt skuffende, at Dansk Folkeparti ikke i langt højere grad engagerer sig i en sag, som jeg jo